

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1318/2018
27.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радимиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. став 1. и 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Томислава Станковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 71/16 од 03.07.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 808/18 од 07.09.2018. године, у седници већа одржаној 27.11.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 71/16 од 03.07.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 808/18 од 07.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К 71/16 од 03.07.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. став 1. и 5. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 808/18 од 07.09.2018. године, делимичним усвајањем жалбе преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни тако што је окривљеног за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од две године и шест месеци, док је у преосталом делу жалбу браниоца окривљеног одбио као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног адв. Томислав Станковић због битних повреда

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и тачка 11) члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати на поновно поступање или да исте преиначи и окривљеног ослободи кривичне одговорности.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаном пресудом повређен кривични закон на штету окривљеног – члан 439. тачка 1) и 2) ЗКП, с обзиром да не постоје битни елементи кривичног дела тешка крађа из члана 204. КЗ, да у радњи окривљеног описаној у тачки 5., коју суд третира као тешку крађу, не стоје елементи тог кривичног дела, јер у конкретном случају није било насилног уласка нити је постојао затворен простор који морају да постоје да би било речи о кривичном делу тешка крађа, да из описа радње дела под тачком 3. произилази да је окривљени извршио кривично дело ситне крађе за које је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

По налажењу Врховног касационог суда, изрека првостепене пресуде садржи сва битна обележја кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, па неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. На исту повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде на страни три став два до седам и на страни пет у прва четири става дао разлоге у вези са правном квалификацијом кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим, које разлоге Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, међутим у захтеву не образлаже у чему се наведена повреда састоји. Осим тога, бранилац као разлог подношења захтева наводи и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које повреде, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.